

Thích Như Tâm

MỘT NGÕ ĐI XA

Những Nỗi Tình Thương đã nghẹn dòng

Mọi duyên nợ ngổn ngang trở thành không!

Song Kôn nức nở màu xanh biếc

Ngõ đi chầy chỏi còn đây một tiếng lòng...

Tiếng lòng nhà thơ Đỗ Nh Ban đã đi cho thi hữu biết rằng anh em đã một mài góp những guồng xoay ánh sáng các con tim những nỗi đau buồn để trở thành tác phẩm văn chương.

Đi với các văn nghệ sĩ Chùa Lá, anh là người bạn thơ nhiệt tâm huyết, đáng cảm, chân thành – vì anh vốn là một nhà thơ lãng du luôn canh cánh trong lòng những cuộc mưu sinh vất vả nên những đóng góp của anh còn là một Phút Tươi tươi thành luôn áp dụng triết lý Phật giáo trong cuộc sống và thơ văn.

Sáu mươi bảy tuổi rồi, trong anh dạo nhòa sự tĩnh lặng máu, còn anh – anh còn hoài bão làm nên Nghiệp Ngộ Tỉnh Thức kịp thời. và anh đã làm được như thế qua sáu lần, đến khi sự tàn lụi khiến anh dứt ngớt ra đi không lối giả biết.

Hung tin bay đến khắp bốn bề thân quen. Chúng tôi vội vã nhẩy xe đêm ra Quy Nhơn để tang anh. Trong căn nhà nhỏ bên đường suốt phồn vinh Đàng Đa, các thân bằng quyến thuộc, bà con láng giềng và văn thi hữu tụ tập đông. Tôi vô cùng xúc động khi thấy nhàn hạ hoa phúng viếng đến từ khắp miền đất nước Hà Nội, Hải Phòng, Cao Bằng, Lạng Sơn, Đắk Lắk... cùng tất cả tâm tình bề bộn muôn phương ngấm ngùi tiễn biệt anh. Anh Lê Đình Hiếu, người cùng sự tin cậy đến chỉ biên NNTT với anh với một thế giới thật, khổ đau như kẻ hèn hạ. anh Thiện và gia đình lăng xăng tiễn đón bố trí nơi ăn chốn ở cho khách viếng lại với một tấm chân tình đem thắp sự chia. Cả làng xóm đường như cùng chìm trong hiu quạnh nhàn ngày tang lễ.

Tôi cảm thấy buồn tìm nhớ buổi họp mặt vì nỗi xót xa khi nhìn thấy con gái anh trong lúc chờ tang thôn thỉu ngời bên quan tài, bàn tay vuốt nhẹ lên tấm vải vô tri đã dẫu kín thối xác người cha yêu dấu... đường như đang xoa dịu đôi chân của nhà thơ giang hồ lãng tử:

Nhà đời dong ruổi vì thơ

Giờ đây tan vỡ giấc mơ hời hợt

Bên quan tài trơ ngạnh khấn sô

Rồi đây thơ xác đọng lại như nhũn

Trong niềm cảm xúc vô bờ, tôi đến gặp với nhóm nhà thơ Thơ Mới cùng tất cả đêm thơ như bên linh chủ anh đến Thơ Đường Tiểu Anh, thơ như tiếng nói của con người trong tình với văn chương và thi phú và hệt sự sống của nhiên trời đất cái lẽ đời lung lũng khó hiểu của họ - những người bạn thơ đến gặp họ với Địch Ban (?)

Nhìn lại cuộc đời nhà thơ Địch Ban trải qua bao biến cố đau buồn đã sống như địch như mịch đã an bài. Sinh ra và lớn lên tại miền quê xã Mỹ Trinh – Phù Mỹ. Một thời anh vui cùng phồn trờng bông đen nơi quê nhà. Loạn ly biến anh phải đưa gia đình vào Quy Nhơn lánh nạn. tháng 7 năm 1997 vợ anh bỏ tại nơi giao thông qua đi để lại cho anh đàn con dãi sáu trai một gái. Anh trở thành một gã cô phụ!

Thay nàng, tôi muốn là anh

Nuôi đàn con dãi trở nên thành mai sau

Rồi trên biến cố sống đi tìm nàng thơ, cuộc sống hai tâm hồn lãng mạn gặp nhau sẽ kết một duyên lành trên kiếp nào sống nữa chăng thơ gieo rắc vào, đàn đót dây tơ của hai đành quy t định chia tay.

Dù tâm tôi đau xót rồi anh vẫn bình tĩnh một một sự thân hậu đến nhâm chén ly bôi chăng kiên cho sự vỡ tan một cuộc tình đã rồi!

Đến ngày tôi chờ cuộc quy cho đưa con gái duy nhất thì... tôi thẹn lại tàn nhún gọi tên anh! Phải chăng trong hồi thơ cuối cùng, anh đã hét lên: “Đi tôi bớt hồn nh đến thơ sao?”

Hàng trăm người tôi đến đưa anh đến nơi an nghỉ cuối cùng. Ngoài nơi thẳm ng tiếc đau buồn của nhieu người, tôi nghĩ rằng duy nhất có một người mang tâm trờng:

Chia ly đây phút cuối cùng

Tình riêng chia xa trờn, tình chung vẫn còn

Hết rồi xuống biển lên non

Lời thơ đời đời mà hồn bay xa

Bên mùa xuân rũ nét hoa

Xuối chi gặp gặp chèo ngà thà đời yêu...

Bao đau lòng khó quên trong lòng anh em bè bạn! đành vĩnh biệt anh với lời thơ, tiếng nhạc và
câu chuyện mà tôi phụng chu Phật sẽ đem đến anh với niềm an lạc đời đời.